

MAŠA SKUPNOST

glasilo SZDL Ljubljana, moste-polje

12. NOVEMBRA 1986
15. ŠTEVILKA

BREZPLAČNO
XXVII. LETNIK

● S SEJE OBČINSKE SKUPŠČINE

V resoluciji še enkrat pregledali stopnje rasti

Vsi trije zbori naše občinske skupščine so se 29. oktobra najprej sestali skupaj v veliki skupščinski dvorani, kjer so poslušali obrazložitev osnutka resolucije za prihodnje leto, pojasnila ga je predsednica komiteja za družbeno planiranje in družbenogospodarski razvoj Nina Jevšnik, in uvodne besede predsednika OK SZDL Janeza Laha o uvedbi IV. samoprispjevka v Ljubljani. O teh dveh točkah so delegati razpravljali ločeno po posameznih zborih. Prav tako so zbori samostojno obravnavali tudi druge točke dnevnega reda.

Ker ob nastajanju našega osnutka resolucije še niso bili znani pogoji gospodarjenja za prihodnje leto, ta dokument ni popolnoma usklajen z republiko in mestno resolucijo, zato ga bo treba v nekaterih poglavjih še dopolniti. Oblikovanje osnutka resolucije je bilo težavno tudi za

Na zboru združenega dela so pripombe k občinski resoluciji imele tri delegacije, k mestni pa le 11. konferenca ŽG. Da je v tako pomembnem dokumentu,

Kot je resolucija, premalo besed namenjenih inovativni dejavnosti, je menila 7. konferenca Velana; 19. konferenca SCT, tozđ Tesarska dejavnost pa je predlagala, naj bo tudi v njej zapisano, da bodo obrat kovinskopredelovalne industrije organizirali na Rožičevi cesti. Skupnost otroškega varstva pa je zanimalo, kateri so tisti drugi izvajalci, ki se vključujejo poleg njih in ZPM v vzgojo in varstvo otrok, obenem pa so zahtevali, naj se tudi v

ta dokument zapiše, da bo posebna skrb namenjena vzdrževanju vzgojnovarstvenih objektov.

Manj zgovorni so bili na zboru KS, kjer je ustno pripombo imel

● Naš izvršni svet je menil, da bo treba občinski osnutek resolucije uskladiti z mestnim predvsem glede delitve dohodka, do priprave predloga pa ponovno preučiti, ali so stopnje rasti družbenega proizvoda (3,5 do 4 odstotke), fizičnega obsega proizvodnje (5,5) in konvertibilnega izvoza (9 odstotkov) postavljene realno, še zlasti zato, ker so druge občine načrtovalje manjšo rast.

le delegat iz KS Kodeljevo, zato pa je bilo veliko pisno izraženih dopolnil. Imele so jih delegacije krajevnih skupnosti Sotočje, 25. maj in Štepanja vas, Nove Fužine, Bizovik, Zadbrova Sneberje, Šmartno, Zadvor, Klopce in Moste ter skupina krajanov iz Bizovika.

Zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti sta se seznanila tudi s tem, kako je v letošnjem letu potekalo samoupravno sporazumevanje med krajevnimi skupnostmi in ozdi v naši občini.

(nadaljevanje na 2. strani)

DA BO TUDI JUTRI ŽIVLJENJE

ČETRTI SAMOPRISPEVEK V LJUBLJANSKIH OBČINAH ZA VAROVANJE IN IZBOLJŠANJE OKOLJA 23. NOVEMBER 1986

V žitu odprli novo skladišče in sušilnico za sušenje žit

Delovna organizacija ŽITO je 27. oktobra ob Šmartinski cesti odprla novo podno skladišče in sušilnico za sušenje žit. Slovesne otvoritve so se poleg predstavnikov DO ŽITO udeležili tudi Tomaž Ertl, republiški sekretar RSNZ, Alojz Klemenčič, predsednik republiškega komiteja za tržišče in splošne gospodarske zadeve, Ivo Samec, predsednik SOB Moste-Polje in drugi.

Obe novi pridobitvi sta pomembni za nemoteno preskrbo mesta Ljubljane in večjega dela Slovenije. Novo podno skladišče, katerega površina znaša 3840 kvadratnih metrov, so zgradili z združenimi sredstvi Žita. Izvršnega sveta mesta Ljubljane in Zavoda za rezerve SR Slovenije. Predračunska vrednost je znašala okoli 200 milijonov dinarjev.

Sušilnica za sušenje žit je bila postavljena v sodelovanju z Emono in Mercatorjem in je stala 130 milijonov dinarjev. V njej bodo sušili v Sloveniji odkupljeno pšenico in koruzo. Zmogljivost sušilnice je 25 ton pšenice na uro pri odvzemu štirih odstotkov vlage ali 15 ton koruze pri zmanjšanju vlage z 32 na 14 odstotkov.

Marko Pograjc

OBČANI!

V tej številki našega glasila objavljamo tudi POROČILO O DELU OBČINSKE ORGANIZACIJE SZDL od novembra 1985 do novembra 1986

Poročilo — objavljamo ga v posebni prilogi — je namenjeno razpravam v krajevnih konferencah SZDL, ki bodo potekale pred programsko sejo občinske konference SZDL, ki bo 10. decembra 1986.

● Delegati zbora združenega dela in zbora krajevnih skupnosti so brez vzdržanega glasu ali glasu proti sprejeli sklep o razpisu referendumu o uvedbi IV. samoprispjevka v Ljubljani. Prav tako so podprli tudi dodatni predlog MK SZDL o gradnji vodnega zbiralnika na Gradu in kanalizacijskega kolektorja ob Vilharjevi cesti.

radi tistih delovnih organizacij, ki še do danes niso sprejele srednjeročnih razvojnih načrtov. Predlog resolucije o uresničevanju družbenega plana naše občine naj bi bil sprejet do konca letošnjega leta.

● Delovni ljudje in občani Ljubljane!

Vabimo vas, da se v nedeljo, dne 23. novembra 1986 v času med 7. in 19. uro udeležite referendumu za uvedbo IV. samoprispjevka v Ljubljani.

Z referendumom se bomo samoupravno odločali za uvedbo IV. samoprispjevka za reševanje najbolj perečih ekoloških problemov v Ljubljani. Da bomo imeli čisto ozračje, zdravo pitno vodo, onesnažena tla, več miru in zdravja, urejeno središče in dobro zaledje.

Pridimo vsi! Glasujmo za IV. samoprispjevke, saj si bomo z njim zagotovili več zdravja in večji družbeni napredek.

SOCIALISTIČNA ZVEZA
DELOVNEGA LJUDSTVA LJUBLJANA

O samoprispjevku se bomo odločali na referendumu 23. novembra

Po skoraj polletnih razpravah, ki so tekle v različnih fazah in oblikah v okviru Socialistične zveze delovnega ljudstva in v zadnji fazi v delegacijah in delegatskih skupščinah občin in mesta Ljubljane, je Skupščina mesta na pobudo skupščin občin sprejela sklep o razpisu referendumu za uvedbo četrtega samoprispjevka v Ljubljani. Določila je 23. november 1986 kot dan, ko se bomo na najbolj demokratičen samoupravni način — z referendumom — odločali o sprejemu programa in načinu financiranja objektov, ki naj zagotovijo, da bomo imeli v Ljubljani v naslednjem srednjeročnem obdobju bolj čisto okolje, bolj zdrav zrak in vodo.

Razprave o programiranih objektih, ki naj bi jih sofinancirali s samoprispjevkom pa niso pričele šele letos. O vseh predvidenih objektih je tekla razprava že tedaj, ko smo usklajevali naše programe razvoja do konca tega tisočletja in za tekoče petletno obdobje. Tako takrat kot tudi v razpravah, kaj naj se vključi v program samoprispjevka, smo ugotavljali, da vse te objekte potrebujemo, bodisi da je potrebno z nekaterimi odpraviti posledice preteklega razvoja, bodisi da gre za preventivo. Največkrat pa je sanacija pravzaprav tudi del preventive.

Že ob razpravah o srednjeročnem in dolgoročnem planu pa je bilo jasno povedano, da za vse objekte, ki jih želimo, a tudi potrebujemo, ne bi mogli zagotoviti dovolj sredstev iz rednih virov — torej iz dohodka gospodarstva ali preko cen. Zagotavljanje sredstev samo preko teh virov, bi odložilo izgradnjo prepotrebnih objektov v čas po letu 1990. Zato smo po tehtnem premisleku v Mestni konferenci SZDL predložili v javno razpravo predlog, da čas izgradnje objektov skrajšamo, vendar pa to lahko napravimo le, če del programa sofinanciramo s samoprispjevkom. Razprava, ki je tekla v vseh okoljih, tudi sredstva javnega obveščanja

nja so se zlasti v zadnjem času močno vključila, je opredelila, kateri objekti naj ostanejo v programu. In tak program je v svojem sklepu o razpisu referendumu opredelila tudi Skupščina mesta Ljubljane na podlagi stališč delegatov vseh treh zborov.

Ob sklepanju o razpisu referendumu in programu objektov, ki naj zagotovijo, da bo v prihodnje naše življenje bolj zdravo, so skupščine občin in mesta v celoti sprejele usmeritve, ki so bile poudarjene v javni razpravi: da moramo zagotoviti najboljše strokovne rešitve objektov, da je z družbenim in strokovnim nadzorom nujno zagotoviti najbolj racionalno rabo vseh sredstev, potrebnih za izgradnjo teh objektov in da je potrebno z doslednim spoštovanjem predpisov zagotoviti, da v bodoče ne bo prišlo do novih virov onesnaževanja okolja, zraka in vode. Pri tem smo prepričani, da bo tudi zahtevani družbeni in strokovni nadzor v bodoče bistveno vplival na način dela vseh odgovornih.

Odločitev, da bomo združevali 1,5% svojega osebnega dohodka in s tem prispevali za bolj zdravo življenjsko okolje v našem mestu, zagotovo ni lahka v času, ko inflacija še vedno zmanjšuje vrednost

osebnega dohodka. Zato sklep o razpisu referendumu za uvedbo samoprispjevka tudi opredeljuje mejo osebnega dohodka, do katere se samoprispjevke ne bo plačeval, da ne bi bil ogrožen življenjski standard tistih prebivalcev, ki imajo nižje prejemke. Tako smo delali tudi v preteklih petnajstih letih, ko smo združevali sredstva samoprispjevka za izgrad-

obveščanja trdili, da ne vedo, kako so bila porabljena sredstva dosedanjih samoprispjevkov. Mislim, da tako lahko trde samo tisti, ki nočejo videti zgrajenih objektov, ali pa niso hoteli prečitati številnih poročil, ki so jih skupščine dosedanjih samoprispjevkov objavljale v javnih glasilih ali posebnih publikacijah.

V javni razpravi v posamez-

in celo »za poskus legitimizacije povečanja eksploatacije delavskega razreda«. Ko je bil program predložen v javno razpravo, smo pričakovali kritično presojo predloga, ki bo dala konstruktivne dopolnitve. Pričakovali smo tudi ostro kritiko, ne pa žalitev.

Večji del Ljubljančanov je predlagani program ocenil pozitivno in predlagal delne

liko število realiziranih programov s sredstvi samoprispjevkov ali s prostovoljnimi delom v Sloveniji in v Jugoslaviji dokazuje, da ne gre za »demagoške parole« in »povečanje eksploatacije delovnega človeka«, temveč da smo si s samoprispjevki zgradili tisto, kar smo in bomo potrebovali za vrednejše življenje. Pri gradnji teh objektov pa je sodelovalo tudi veliko število delavcev, ki so si na ta način pošteno zaslužili svoj kruh — z delom in ne s praznimi besedami.

Številni strokovnjaki, ki sodelujejo in bodo še naprej sodelovali pri pripravi projektov in izvedbi objektov, ki so predvideni v programu četrtega samoprispjevka, bodo dobre rešitve in izkušnje, pridobljene v njihovi izgradnji, lahko koristno uporabili tudi drugje in tako prispevali k uresničevanju tistih opredelitev našega programa razvoja, ki poudarjajo uveljavljanje znanja, znanstvenih in inovacijskih dosežkov ter doseganje nove kvalitete.

Ljubljančani smo mnogokrat, ne samo takrat, kadar smo se na referendumih opredelili za samoprispjevke, dokazali, da želimo živeti in delati v urejenih razmerah, dokazali, da smo pripravljeni s solidarnostjo reševati tudi probleme drugih, skratka — da vemo, kaj hočemo in zmoremo.

Zato sem prepričana, da bomo na referendumu 23. novembra letos odgovorno pretehtali svojo odločitev in se opredelili za hitrejši razvoj, čistejše okolje in bolj zdravo življenje.

Nuša Kerševan
Predsednica skupščine mesta Ljubljane

njo objektov družbenega standarda. Zgradili smo 127 objektov, ki so že predani v uporabo, nekaj pa jih je še v gradnji — med njimi največji — Ljubljanska porodnišnica.

Nekateri so v javni razpravi in tudi preko sredstev javnega

nih krajevnih skupnostih, še bolj pa preko nekaterih revij in časopisov, so se oglasili tudi nasprotniki predloga, da objekte gradimo s samoprispjevkom, češ da je to preživelo, da gre za dodatno obdavčenje, za »demagoške parole oblastnikov«

spremembe. Večina Ljubljančanov se dobro zaveda, da brez samoprispjevkov v preteklih petnajstih letih ne bi imeli rešenega organiziranega varstva predšolskih otrok, osnovnih šol, varstva starejših občanov in zdravstvenih domov. Tudi ve-